

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਲ.ਗੋਸਾਈਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿ., ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1378.

ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਅਤੇ 8—ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ----- ਇਕ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ

ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ—

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਇੱਕ ਅਤੇ

ਇੱਕੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ
ਅਫਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਸਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮਿਆਦ
ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947
ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਅਤੇ 8 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ
ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ
ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ
ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ

ਵੱਧ ਕੇਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ

ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ

ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1960 ਦੇ ਆਪਣੇ

ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਐੱਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 6 ਜਨਵਰੀ,

1961 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ

ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

ਮਿਤੀ 7 ਮਾਰਚ, 1959 ਅਤੇ 24 ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947

ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਮਿਤੀ 20 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਲ ਕੇ ਝਾਅ, ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਐਚ ਐਸ ਬਰਾੜ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਨ।

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਐਨ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.—ਇਹ 7 ਮਾਰਚ, 1959, ਅਤੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 (ਨਕਲੀਆਂ 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਈ'

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ) ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ,

ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ 20 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਆਪਣੇ

ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ

ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੈਸਰਸ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਸੋਨੀਪਤ, ਇਸ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਈਕਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੋਨੀਪਤ ਵਿਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ'

ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ

ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ

ਅਨੁਵਾਦਕ

ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ

ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1958 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਆਖਰੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1955 ਦਾ ਨੰਬਰ 3, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਹੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਛਾਂਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਆਪਣੇ ਸਪਰਿੰਗ ਕੋਇਲਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਸਮੇਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ

ਸੀ। ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ

ਭਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ

ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਥਿਤ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪੀਸ ਰੇਟ ਦੇ

ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਂਟ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ

ਅਨੁਸਾਰ 13 ਅਗਸਤ, 1957 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰ. 9954-ਸੀ-ਲੈਬ.-57/17995 ਦੁਆਰਾ,

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਇਆ। ਉਕਤ

ਅਵਾਰਡ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਪੇਂਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਹੀ ਇਮੋਲਿਊਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਰਿੰਗ ਕੋਇਲਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ

ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ

ਬਿਨਾਂ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ

ਟੁਕੜੇ ਦਰ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ"। ਫਿਰ 7 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਸੀ' ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ

ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਐਕਟ, 1947, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਉਦਯੋਗਿਕ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬ, ਜਲੰਧਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ

ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਸੋਨੀਪਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਵਾਰਡ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ 'ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ

ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਬਿਨਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। " ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ

ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ

ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959

ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਈ' ਹੈ। ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: - "ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ,

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਜਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ

ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੌਕਰੀ 13 ਅਗਸਤ, 1957 ਦੀ ਪੰਜਾਬ

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9954-ਸੀ-ਲੈਬ-57/17995 ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 2 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ

20 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਟੀ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ, ਆਪਣੀ ਛਾਂਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਪਰਿੰਗ ਕੋਇਲਿੰਗ

ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਸ ਰੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ. 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਔਸਤਨ ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 74/5/9

ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੇਂਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਰੱਖਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਔਸਤਨ ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 36.76 nP. ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਇਹ

ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। 37.24 nP. ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ

ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: -

“2 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ

ਤੇਜ ਭਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ

ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ. ਬੇਸ਼ੱਕ

ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ

ਆਪਣੀ ਛਾਂਟੀ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ

ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪੀਸ ਰੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਉਹੀ

ਤਬਦੀਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ

ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਮ ਕਮਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ
ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਉਸਦੀ
ਤਨਖਾਹ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ
ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ
'ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ' ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ
ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 7 ਮਾਰਚ, 1959 ਅਤੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਦੇ ਦੋ
ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ

ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ

ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਲ ਕੇ ਝਾਅ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ

ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ-

(1) ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ

ਪਾਸੀ ਕੋਲ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 20 ਜੁਲਾਈ, 1959

ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

(2) ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ 7 ਮਾਰਚ, 1959 ਅਤੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਦੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ

(3) ਕਿ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ

ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। .

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਪਾਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ

ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨੁਕਤਾ

ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਖੁਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ

ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ

ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੜਾਅ

ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਝਾਅ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ

ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ

ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ

ਚਾਹਾਂਗਾ। ਜਗਤਜੀਤ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਧਿਰ

ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ

ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਸ ਪੇਟੈਂਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ

ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਦੱਸ ਕੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ

ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, . ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4194-ਸੀ-ਲੈਬ-57/652-ਆਰ.ਏ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ,

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਪਣੀਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਸੋਧ ਅਤੇ

ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ ਨੰਬਰ 36), ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

30 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ। , ਜਾਂ 10 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੋਂ

ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨੰ: 4194-ਸੀ-ਲੈਬ-57/661-ਆਰ.ਏ. ਇਸ

ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ

ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ

ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 3 ਜੂਨ, 1957 ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਨਵੇਂ ਗਠਿਤ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ

ਗੁਜਰਾਲ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ

ਲਈ, ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਪੰਜਾਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ,

ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ

ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ

ਨੰ. 36 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ।" ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ

ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ

ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ ਸੰਖਿਆ 36) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 4 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨਵੇਂ

ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ

ਦੀ ਮਿਆਦ 4 ਜੂਨ, 1957 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਤੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 27

ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੋਂ ਛੇ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ 22 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1

ਸਤੰਬਰ, 1958 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ, ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ 1 ਮਾਰਚ, 1959 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ ਤਿੰਨ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ

ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਰਥਾਤ "1 ਜੂਨ, 1959 ਤੋਂ 3 ਜੂਨ, 1959 ਤੱਕ, ਫਿਰ 30

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 3 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ

ਨੰਬਰ 5950- ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਲੈਬ-ਆਈ-59/347-ਆਰ.ਏ., ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ

ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: —

"ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ

ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸ਼ੋ ਰਾਮ ਪਾਸੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੰਡਿਆ, ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ

ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, 4 ਜੂਨ, 1959 ਤੋਂ 29 ਫਰਵਰੀ, 1960

ਤੱਕ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਖਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਨੇ 3 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਉਦਯੋਗਿਕ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਪਾਸੀ ਨੇ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ

ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 3 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਸੀ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਸੀ ਪਿਛਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਵੇਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਨਵੇਂ ਗਠਿਤ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ

ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਸੀ ਨੂੰ

4 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੀ। ਦਾ

ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕਰ (1), ਮਿਨਰਵਾ

ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕਰ (2), ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ. ਡੀ.ਐਨ. ਗਾਂਗੁਲੀ (3),

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ (4), ਅਤੇ ਟੀ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਿੰਗ ਕੰਪਨੀ

ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਸਾਮ (5) ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ

ਦੁਆਰਾ।

ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸੀਟੀਸੀਜੇ ਦੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ

4194-ਸੀ-ਲੈਬ-57/661-ਆਰ.ਏ., ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ,

1957 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

ਦੇ ਰਾਜ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

“ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ)

ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ ਸੰਖਿਆ 36), ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ

ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ

ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ, ਬੀ.ਏ., ਐਲ.ਐੱਲ.ਬੀ., ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ

ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ

ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ। 3 ਜੂਨ, 1957 ਤੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ।

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਆਰੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ

ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਦੋ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ-

(1) ਦੇ ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ,

ਅਤੇ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

(2) ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ।

3 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਨੰਬਰ 5950-Lab-I-59/347-R.A. ਹੈ,

ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ

ਪਾਸੀ ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ। ਬਾਅਦ

ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ

ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਸੀ 3

ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੀ ਖਤਮ

ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ

ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਪਾਸੀ ਦੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 8

ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 36 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ:

-

"(2) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ

ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ,

ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ

ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ

ਰਹੇਗੀ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"8. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ

(ਅਸਥਾਈ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ,

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੈਸ਼ਨਲ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕੋਰਟ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਜਿਸ

'ਤੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ

ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ

ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ

ਭਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ।

ਉਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰੋ. ਸ੍ਰੀ ਝਾਅ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ

ਸ੍ਰੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਪਾਸੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵਾਂ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਪ-ਭਾਗ, ਇਸਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ . ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਸਿਰਫ਼ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਸੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ "ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ

'ਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਾ

ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸੂਚਨਾ ਦੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ. ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ

ਗੁਜਰਾਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿਰਫ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ

ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਪਾਸੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ

ਗਠਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ

ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਝਾਅ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ. ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਤਿੰਨ

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ

ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਥੋੜਾ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ

ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ।

ਦ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ (1) ਦੇ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ 'ਏ', 'ਬੀ' ਅਤੇ 'ਸੀ' ਸ਼ਾਮਲ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸਨ। ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਤੰਬਰ, 1949 ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ 'ਸੀ' ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਉਂਡਰੀ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ, ਅਰਥਾਤ, 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਕਰੀਬ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ 'ਸੀ' ਸੀਮਾ ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਕੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਗ ਸੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਸੀ' ਨੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਚਾਰਜ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਵਾਰਡ ਤਾਂ 'ਏ', 'ਬੀ'

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਅਤੇ 'ਸੀ' ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ 'ਏ'

ਅਤੇ 'ਬੀ' ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵ,

'ਏ' ਦੁਆਰਾ।', 'B' ਅਤੇ 'C' ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

£C' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੌਰਾਨ 'A' ਅਤੇ 'B' ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ awards ਅਤੇ 'A' ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵੀ, £B ਅਤੇ 'C' ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 'A' ਅਤੇ

'B' ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ

ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਅਵਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 'ਸੀ' ਸੀਮਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂਬਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ,

ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਇੱਕ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ 'ਸੀ' ਸੀਮਾ ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ

ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਾਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਭਰੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ- ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ।

ਮਿਨਰਵਾ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਰਕਾਰ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦੁਆਰਾ 15 ਜੂਨ, 1951 ਦੀ ਆਪਣੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ। 27 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ, ਭਾਵ, ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ 12 ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(I)(c) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਭ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਚਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ, ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ। ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਹਨ- ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

(i) ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ

ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ

ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੌਜੂਦ ਰਿਹਾ;

(ii) ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ

ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ

ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ;

ਅਤੇ

(iii) ਕਿ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ

ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ

ਸਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨਵੇਂ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ

ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿ ਦੂਜਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹਵਾਲੇ

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਸਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਚਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਦਾਇਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ

ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ

ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਂ ਸੀਮਤ

ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ- ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

“ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ

ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ

ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ

ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ

ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਮਾਂ

ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ

ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਨਾ

ਕਰਨ।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਝਾਅ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ,

ਅਰਥਾਤ ਆਰ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀ।

ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ

ਨੇ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ

'ਤੇ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਉਹ ਸਵਾਲ

ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸੀ ਮਿਨਰਵਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਦੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ

ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ

ਲਈ ਇਹ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸੀ। ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵਾਂ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ

ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਵੇਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ

ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ

ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ

ਸਿਰਫ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ। ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ

ਨਵੇਂ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰੇ ਨੁਕਤੇ

ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਸੀ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡੀਐਨ ਗਾਂਗੁਲੀ (1)। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ

ਆਇਆ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ

ਲਈ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1)(d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੀਂ

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕੀ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਰਾਂ

ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ

ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ

ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ

ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੇ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ

ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਝਾਅ

ਦੀਆਂ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪਾਸੀ ਕੋਲ

ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ 1955 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9954-ਸੀ-ਲੈਬ-57/17995, ਮਿਤੀ 13 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, 1957, ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਨ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ" ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ - "ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪੀਸ ਰੇਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਂਟ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਪਰਿੰਗ ਕੋਇਲਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ "ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ

ਉਸਨੂੰ ਪੇਂਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਨੁਭਾਗ. ਅਜੀਬ ਹਾਲਤਾਂ

ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਵਿਆਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ

ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ

ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ. ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ

ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਸੋਨੀਪਤ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਵਰਕਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ

ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੰਦੇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੰਦਰਭ ਨਹੀਂ। 1955 ਦਾ 3 ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ,—

ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9954-ਸੀ-ਲੈਬ-57/17995, ਮਿਤੀ 13 ਅਗਸਤ, 1957

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦੁਆਰਾ। ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ “ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ, ਇਸ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਵਿੱਚ crept. ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 7 ਮਾਰਚ 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਦਾ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ, ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਸੋਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(I)(c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਸੇਵਾ
ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਆਮ ਕਮਾਈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਭਾਨ ਦੁਆਰਾ
ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਸਤਨ ਰੁ. ਸਪਰਿੰਗ ਕੋਇਲਿੰਗ
ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 74-5-9 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। 36.76
nP. ਪੇਂਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 20 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ
ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ
ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 7
ਮਾਰਚ, 1959, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਸਵੀਰ
ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ। ਇੰਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ

ਦੋ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ

ਸਬੂਤ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸ ਦੇ

ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ

ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਭਾਨ ਪਿਛਲੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਵੇਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ,
ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ
ਤਬਦੀਲੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਆਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ
ਨਵੇਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ
ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਤੱਥ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ
ਆਮ ਕਮਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ
ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ
ਹਨ। ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਭੱਤੇ ਦੇ ਉਸੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ

ਅਨੁਵਾਦਕ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।